

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at nogen vil paastaa, at de Priser, som dansk Landbrugseksport i Dag opnaar, eller som man ønsker opnaaet, skulde være inflationsprægede, sammenlignet med andre Priser. Kan man virkelig ikke godkende det Synspunkt, at det f. Eks. skal kunne betale sig for os at importere de Oliekagemængder, der er nødvendige for os? Med de Priser, vi faar for Smør, har det jo, for at sige det mildt, været en meget tvivlsom Forretning at importere Foderkager og omsætte dem til Smør. Det samme gælder for Kornets Vedkommende. Der maa dog være saadanne Priser for Smør og Flæsk, at vi har Raad til at tage de Varer hjem, der er tildelt os gennem internationale Organisationer. Naar det ikke er Tilfældet — og det er det ikke —, synes jeg ikke, man kan sige, at det er inflationsprægede Priser, der her er Tale om.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse henvise til den ledende Artikel i „Berlingske Tidende“ i Dag, som, synes jeg, paa en udmærket og meget oplysende Maade netop peger paa de Priser, vi i Øjeblikket maa importere til, i Sammenligning med de Priser, vi opnaar for det, vi sælger, og det hvad enten man som Importvarer tager Kul, Jern, Staal eller Klæde. Naar man ser paa den Prisudvikling, der har fundet Sted for Importvarernes Vedkommende, og paa de Priser, vi faar for vore Ting, kan man ikke med Rette sige, at der er Tale om inflationsprægede Priser. Prisen paa Smør og Flæsk var f. Eks. i 1920, for at tage et Efterkrigsaar ligesom det nuværende, i Gennemsnit hele Aaret — det er altsaa fob-Prisen — 6 Kr. 63 Øre pr. kg og paa Flæsk 4 Kr. 24 Øre pr. kg. Detailprisen i Gennemsnit for hele Landet var i Oktober Kvartal 1920 for Smør 7 Kr. 71 Øre pr. kg og for Flæsk, altsaa det man kalder saltet Brystflæsk, 5 Kr. 35 Øre pr. kg. Det var Priserne paa disse Varer dengang. Og prøver man saa at undersøge, hvordan Priserne var paa andre Ting, vil man se, at det ikke er rigtigt at fremstille det, som om der her skulde være Tale om inflationsprægede Priser. Det er en Tale, som jeg i hvert Fald synes man skal være ganske overordentlig varsom med at føre.

Den ærede konservative Ordfører sagde, at det foreliggende Lovforslag vel egentlig burde have været forelagt af Socialministeren. Jeg maa sige, at den Tanke ikke var mig fremmed, men det er jo saadan, at Administrationen af denne Lovgivning ogsaa fremtidig maa ligge under Landbrugsministeriet, og derfor er det altsaa mig, der har fremsat Lovforslaget. Jeg vil ogsaa indrømme, at der for mig er en Tilfreds-

stilling i at understrege den principielle Linie, som Forslaget i Virkeligheden er Udtryk for.

Man har spurgt mig, om det ikke var saadan, at Landbruget i visse Tilfælde for sit Vedkommende ikke havde faaet de Priser, som det havde eksporteret Varerne til, og i den Forbindelse er blevet nævnt det Smør, der er solgt til Finland. Jeg tror, at jeg kan sige, at det i Øjeblikket er saadan, at Landbruget faar de paagældende Penge, idet Pengene gaar ind i forskellige Puljer. Jeg tør imidlertid ikke svare paa det, hvad Finland angaar, men jeg vil tro, at den almindelige Ordning ogsaa har været gældende i dette Tilfælde. Jeg ved, at vi i sin Tid havde en Forretning med Frankrig, hvor en væsentlig Del af de Priser, vi opnaaede for Landbrugsvarerne, blev brugt til Nedsættelse af andre Priser.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stillede mig et Par konkrete Spørgsmaal. Det ærede Medlem spurgte bl. a., om det ikke var rigtigt, at vi havde faaet Tilbud fra Ungarn om at købe Foderkager. Jeg skal dertil svare, at der har været Tale om en ganske lille Bytteforretning, hvor vi skulde bytte med Heste, men den strandede paa Grund af, at Ungarn, da det kom til Stykket, ikke var i Stand til at levere. I Øjeblikket forhandler vi med Rusland angaaende en Bytteforretning, hvori indgaar et vist Kvantum Korn.

Det er vist i Hovedsagen de Spørgsmaal, der er stillet til mig. Jeg kan sige igen, at jeg ikke kan indrømme, at der er Tale om, at der er forlangt Overpriser fra dansk Side. Jeg maa maaske i den Forbindelse minde om, at vi paa et givet Tidspunkt fra et andet Land fik Tilbud om, at vi kunde faa en vis Mængde Smør at købe, men vi skulde give 8 Kr. pr. kg. Der er altsaa slet ikke Tale om en Prisopskrunding fra dansk Side.

Endelig har forskellige Ordførere spurgt om Forstaaelsen af § 3. Jeg vil om denne Paragraf blot sige, at jeg tror, den er rigtig, men om den skal skrives paa en anden Maade kan jeg ikke afgøre. Det, Paragraffen dækker, er dette, at naar de handlende opkøber Smørret, opkøber de det alt sammen til en Hjemmemarkedspris, det vil sige, at de i Virkeligheden giver en a conto-Betaling, idet de ikke altid ved, hvor meget af det opkøbte Smør der skal gaa til Hjemmemarkedet og hvor meget der skal gaa til Eksport, og tillige maa man huske paa, at Eksportpriserne heller ikke altid er lige høje, da der kan være Forskel paa Prisen til de forskellige Lande. Det er derfor Noterings-